GERÇEĞİN SESİ

İngiltere'deki Türkiyeli İşçilerin Politik Gazetesi

Yıl: 1, Sayı: 1, 1 Ekim 1983

ÇIKARKEN...

Biz İngiltere'de yaşayan Türkiyelileriz. Burada epeyce Türkiyeli var. Bizler ülkemizdeki ekonomik kriz nedeniyle iş bulamadığımız, ya da yeterli ücret alamadığımız için yurdumuzdan uzak bir köşede sıla hasreti ile çalışanlarız. Biz, ülkemizdeki bozuk eğitim sistemi nedeniyle tatmin edici ve bilimsel bir eğitim isteklerimizin karşılanmaması üzerine buralarda güç koşullar altında okuyanlarız. Şimdi aramıza Türkiye'deki faşist cuntadan kurtulup gelen politik göçmenler de katıldı.

Bize düşen sayısız iş ve ödev var. Herşeyden önce biz Türkiyeliler olarak aramızda dostluk-kardeşlik bağlarını pekiştirmemiz, güçlü bir dayanışma oluşturmamız gerekiyor. Ne yazık ki uzun bir süredir bu yapılmadığı gibi, yanlış tutumlar nedeniyle birliği parçalayıcı çalışmalar da oldu. Elbette biz, sadece memleket hasreti duyguları üzerine bir çalışma yapmayı temel almıyoruz. Üzerimizde politik ödevlerin olduğunu unutmuyoruz. Üstelik bu görevlerin daha önde geldiğinin de bilincindeyiz. Biz İngiltere'deki Türkiyelilerin en başta barış savaşımına katılmak, onu güçlendirmek gibi bir ödevimiz var. Çünkü insanlık, eğer savaş bulutlarını dağıtamazsa, çıkacak nükleer bir savaşta yok olacaktır. Bundan daha önemli bir ödev olamaz. Aynı zamanda ülkemizdeki faşist cuntanın yerle bir edilmesi için önemli görevler üstlenebileceğimizi düşünüyoruz. Faşist generallerin barbarlığını, terör ve zulmünü dünya kamuoyuna duyurmak, ülkede savaşım veren kardeşlerimizle, ilerici ve devrimcilerle, cuntaya karşı çıkan -geçmişte AP'ye, CHP'ye, MSP'ye oy vermiş olanlar da içinde- tüm emekçilerle ve cunta zindanlarında direnenlerle güçlü bir dayanışma kurmak bizim en önde gelen görevimizdir.

Sayısı akılda tutulamayacak kadar çok olan "politik merkez"lerden biri olmak gibi bir amacımız yoktur. Demokratik bir dayanışma ve yığın hareketi olarak, saydığımız bu ödevleri yerine getirebileceğimizi düşünüyoruz. Bize düşenin bu olduğu

►Devamı 2. sayfada

DEMOKRASİYE GİDEN YOL

Türkiye adım adım "seçimler"e yaklaşıyor. Ancak bu seçimler biraz başka. Dünyada örnekleri var ama bizim tarihimizde ilk defa oluyor böylesi bir seçim. Yurtta öyle eski seçimlere benzer heyecan yok. Seçim mitingleri, seçim kampanyaları, seçim afişleri, hararetli konuşmalar, tartışmalar yok. Sağ partiler, sol partiler, tutucular, sosyal demokratlar, işçi partileri, bağımsız adaylar da yok ortada.

Velhasıl bu seçim başka seçim. Seçim değil, bir traji-komedya bu. Halkımız süngü zoruyla içeri tıkılmış, sahnede üç kukla ve bir cunta. Ve tüm bunlar dünyanın gözleri önünde cereyan ediyor. Piyesin sonu belli. Ondan heyecan yok. Tek tek içerden, dışardan yuh sesleri geliyor.

Üç yıl öncesini hatırlıyalım. Sokaktaki terörden bıkan geniş yığınlar, "Ortalık yatışana dek bayatta olsa bu oyunu seyredip tekrar çıkarız dışarı" diye demokrasinin askıya alınmasını kabullenmişlerdi. O zaman "bu devirme önceki devirmeler gibi değildir" diyen sese kulak veren azdı. Şimdi artık herkes görüyor ki çıkış kapılarına inzibatlar dikilmiş, çıkış "yassah" diyorlar. Emir "yüksek" yerden, Amerikan emperyalistleri, onların içerdeki işbirlikçileri, NATO'cu-rüşvetçi paşalar böyle buyurmuş. Şimdi, hala ağırlıkla "seyirci" durumda kalan yığınlar ne yapacak? işte canalıcı sorun bu. Geçmiş dönemde izledikleri kişiler -burjuva politikacıları- yığınların hoşnutsuzluğuna kayıtsız kalamıyorlar. Bu kesimlerde, cunta yönetimiyle yapılacak tartışmalardan ve pazarlıklardan bir anlaşma doğması ve böylece patırtısız- kavgasız faşizmin tutsaklığından kurtulma eğilimi görülüyor. Ancak bu tartışma ve pazarlık ne kadar sürecek? Hiç ödün vermeye yanaşmayan, BTPyi kapatan SODEP'e, Doğru Yol Partisi'ne seçimleri yasaklıyan, bağımsız adayların hemen hepsini veto eden faşist cunta uzlaşmaya ne zaman yanaşacak? Dünya çapında saldırganlığı arttırmaya devam eden ABD emperyalizminin açık desteği karşısında, Batı Avrupa çevrelerinde yükselen eleştiriler, protestolar cuntayı pazarlığa zorlıyabilecekmi? En önemlisi bu yolun sonu nereye varacak? Dünkü kısıtlı burjuva-parlamenter rejimi değilmi, bugünkü faşizmi doğuran?

İşte şimdi bize düşen ödev yığınların, dün AP'ye, CHP'ye, MSP'ye oy vermiş emekçilerin bu sorular üzerine kafa yormalarına yardım etmektir. Artık halk kendi kaderini kendi ellerine almalıdır. Yığınsal bir halk hareketi yaratılarak, faşizme karşı ulusal bir direniş tuğla tuğla örülmelidir.

Bu nasıl gerçekleşecek? Bu traji-komedya sahnesini halk düşmanı faşist generallerin başına çalmak gerek. Bunun yolunu yordamını despotluklara, emperyalist istilacılara ve işbirlikçilere karşı uzun bir mücadele deneyimi olan halkımız bulabilir. Ancak "yıkılsın bu düzen" demek yetmiyor. Onun yerine neyi koyacağız? Herkesin gönlünde yatan bir aslan vardır. Bugün ülkemizde gönlü sosyalizmde, ona yolu açacak demokratik bir halk devriminde olan azımsanmayacak bir kesim var. İşçi sınıfının,

► *devamı 2. sayfada*

Okuyucu mektupları ya da eleştiri ve önerileriniz için yazışma adresimiz:

BCM BOX 2753
LONDON
WC1N 3XX

ÇIKARKEN

▶Başı 1.sayfada

kanısındayız. Aramızda farklı politik görüşte olanlar olabilir. Bu da doğaldır. Diğer yandan biz, demokratik yığın hareketine zarar veren görüşlere karşı savaşmayı da görevlerimiz arasında sayıyoruz. Çünkü İngiltere'de yıllardır süren çalışmalarımızın sonuçları, deneyim bize bunu öğretti.

Somut olarak, bu yayını çıkarmamızın temel bir nedeni, İngiltere'de kümelenmiş ve kendini dünyanın, devrim hareketinin "merkezi" sayan aklıevvellerin toplandığı "İşçinin Sesi" adındaki grupçuğun bölücü çabalarıdır. Aramızda zamanında bunlarla birarada bulunmuş olan arkadaşlar da var. Artık herkes " İşçinin Sesi " grupçuğunun tek tek her söylediklerinin yalan olduğunu görüyor.

Bu bölücü ve lafebesi grupçuğun demokrasi ve dayanışma gibi hiç bir davaları yoktur. Onlar bencil amaçları için insan kullanırlar. "İşçinin Sesi" adını taşırlar ama aslında İşçi Düşmanı'dırlar. Bunu deneyimlerimizden iyi biliyoruz. İTİB'den en başta emekçileri, işçileri uzaklaştırdılar. Ve bir avuç entellektüelden ve onların muhafızlarından başka hiç kimse kalmadı. Çok ayrılanlar oldu. Kimileri İngiltere'yi terketmek zorunda kalarak İsveç'e, Fransa'ya gittiler. Sonunda geride topu topu 40-45 kişi kadar kaldılar. Eridikçe etrafı terör ve baskı ile yıldırmaya, insanları korku ile çevrelerinde tutmaya çalışıyorlar. Ama bu sökmez, ve sökmeyecektir.

Bu tutumlar sonucu pek çok insan pasifize oldu, kenara çekildi; dayanışmalara bile katılmaz oldu. İşte şimdi bütün bu çevreyi toparlayabilmek için "İşçinin Sesi" grupçuğunun yanlışlarını açık seçik ortaya döküp sergilemek zorunludur.

Avrupa'nın dört bucağında başarılı çalışmalar gösteren, son yıllarda etkinliklerini görünür bir biçimde arttıran Türkiyelilerin arasında biz de onurlu yerimizi almak ve bunun için güçlerimizi toparlamak amacındayız. **GERÇEĞİN SESİ** *böylesi bir görevde üzerine düşeni yerine getirecektir.*

GERÇEĞİN SESİ

DEMOKRASİYE GİDEN YOL

▶*Başı 1. sayfada*

YALÇIN GÜN

aydınların, gençliğin ateşten geçmiş, bilinçli kesimlerinin istemleri bu yöndedir. Ancak bugün faşist cunta belasından kurtulmak için tek başına bu kesimlerin varolan gücünün yeterli olmadığı açıktır. O zaman daha geniş güçlerle, tüm emekçilerle birlikte faşizme karşı bir direniş cephesi oluşturmak gerek. Bu, ortak bir hedef saptamakla olur. Bu ortak hedef, bugün sol konumlarda olmayan emekçi halk kesimlerininde benimseyeceği, ve sol, bilinçli kesimlerin ileri hedeflerine giden yol üzerinde bir ön-basamak olabilecek bir "ara durak" niteliğinde olmak zorundadır. Ulusal bağımsızlık yolundaki önlemleride içerecek, faşizmin yeniden doğmasına karşı önlem alacak ve tekellerin sömürüsünü gemleyecek bir demokrasi bugün tüm yurtsever ve demokratik güçlerin, tüm emekçi halkın ortak istemi, gereksinimidir. Bu, vakit geçirmeden ortak hedef yapılmalıdır.

Eğer başta sol güçler bu anlayışta birleşebilirse bu görevin yerine getirilmesi yönünde ileri bir adım atılmış olacaktır. Bu doğrultuda önümüzdeki "seçimler"de önemli bir adım atılabilir. En başta sol güçler seçim sandığına ortak bir tutumla gitmelidir. Emekçi yığınların bu ortak tutumda birleşmeleri için bugünlerde herşey yapılmalıdır. Bu ortak tutum GEÇERSİZ OY KULLANMAKTIR.

Biz İngiltere'de yaşayan Türkiyeliler birlikten yana sesimizi yükselteceğiz. Buradaki işçilerin, öğrencilerin tek ses olmasına çalışacağız. Memleketteki yakınlarımıza, tanıdıklarımıza bu sesi duyuracağız. 6 Kasım'da sandıklara atılan her GEÇERSİZ OY halk düşmanı faşist generallerin suratında bir şamar olacaktır. Böylesi şamarlarla, yumruklarla, faşist cuntayı halkın gücüyle alaşağı edeceğiz. El kapılarını kapatacak, Emperyalist dayatmalara, serüvenlere ve faşizme geçit vermeyecek, halkımıza yaraşır bir demokrasi kuracağız.

Tek kurtuluş yolu budur.

GİDENLER Mİ ÇOK, KALANLAR MI ?

SALİM GÖREN

Türkiye'li işçilerin, kendilerini temsil etmek şöyle dursun " Gölge etmesinler başka ihsan istemeyiz" dedikleri İşçinin Sesi adlı gurupçuk; Londra' da herşey bizden sorulur, buranın muhtarı biziz, bizden ayrı yapılacak her çalışma işçi hareketini bölmektir buna asla izin vermeyiz, asarız, keseriz diyorlar. İngiltere' deki Türkiye'liler ne yapacaklarına yalnız kendileri karar verirler, hesap verecekleri kimse yoktur. İnsanların biraraya gelmesi gönüllü birlik işidir, baskı ve tehtidle böylesi bir birlik önlenemez.

Geçmişte burada yüzlerce Türkiye'li biraraya gelebiliyordu. İşçi sınıfı tarihinin önemli günlerinde yapılan kutlama toplantılarında, Nazım Hikmet gecelerinde, Leeds-Londra yürüyüşünde, yüzlerce insan biraraya geliyordu, nerede bu insanlar? Nerede sendikal savaşım veren Wimpy işçileri? Nerede bu çalışmaları yürütenler? Nerede Maden-İş grevcileri ile dayanışma eylemlerine, 1 Mayıs'lara, 1 Mayıs gecelerine Liverpool'dan, Leeds'den Manchester'den kısacası " Taşradan" gelip katılanlar. Böylesi potansiyeli dağıtmanın hesabını kim verecek ? Bütün bunlar "dönem çağırdı" gibi kuru laflarla açıklanabilirmi?

Kendilerine Türkiye İşçi Sınıfının politik temsilcisi, hemde çoğunluk kanadı diyenler değil hareketin genelinde, hareketin dışına düştükten sonraki sayılarında bile azınlığa düşmüşlerdir. 79 Haziranından buyana kalanlarmı çok gidenlermi sorusunun yanıtını şöyle etrafına bir bakan kolayca verilebilir.

"İşçi hareketinin bölünmesini izin vermiyeceğiz" lafının altında " Bana tabi olmayanlar ya buradan çekip giderler, ya da pasifleşip kendi kabuklarına çekilirler " tehtidinin yattığını herkes çok iyi biliyor. Ne var ki İngiltere'de, ne yapacağına nasıl hareket edeceğine kendi karar verebilecek kişiliğe sahip insan az değildir.

barış savaşımı üstüne:

UYDURMA BİR SAV VE ARDINDA YATAN GERÇEKLER

A. KEREM EKİNER

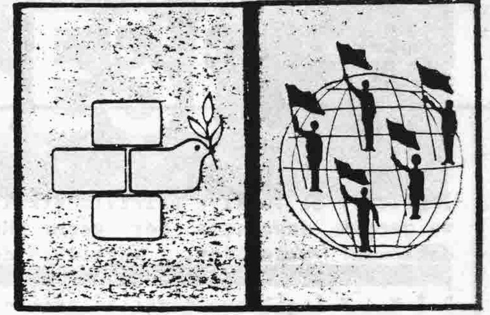

Savaş kışkırtıcısı ABD yönetimi ve emperyalist güçlerce başlatılan silahlanma yarışı hızla tırmandırılır ve nükleer bir savaş tehlikesi hızla büyürken, yerkürenin dörtbir yanında, ABD'den Japonya'ya kadar, işçi sınıfı başta olmak üzere, değişik sınıf ve katmanlardan, komünistlerden sosyal demokratlara, liberallere ve dindar çevrelere kadar değişik politik görüş ve inançtaki geniş güçlerin barış eylemleri de giderek yükseliyor.

Dünya çapında hızla artan gerginliğe, toptan yokolma tehlikesine uzun süre değinmeye bile gerek görmeyen "İşçinin Sesi", barış eylemlerinin giderek daha geniş boyutlar alması ve dünya barış güçlerinin etkinliğinin artması karşısında barış savaşımını gözden düşürmeye çalışıyor. "İşçinin Sesi", uzun bir süre yalnızca nükleer bir savaş tehlikesine karşı değil, Türkiye'deki cuntanın ABD planları doğrultusunda bölgemizde askersel serüvenlere girişmesi tehlikesine karşı da kayıtsız kaldı. Şimdi, bu gerçek apaçık ortaya çıkınca, "İşçinin Sesi" gerginliğin artmasının yanısıra "sadece dünya savaşı tehlikesi üzerine tartışmanın yerel, bölgesel yayılmacı savaşları gölgelediği" (İ.S.239, s.10) savıyla ortaya çıkıyor.

Herşey bir yana, "İşçinin Sesi" nin nükleer bir savaş tehlikesine karşı en geniş barış güçlerinin ardıcıl çabalarını ve en önemlisi, Sovyetler Birliği'nin bu doğrultudaki yapıcı önerilerini basit bir "tartışma" ya indirgemesi, onun satır aralarında utana sıkıla "Sovyetler Birliği'nin barış önerilerine yürekten katılıyoruz" derken ne derece içten olduğunu çok açık gösteriyor.

"İşçinin Sesi", nükleer silahlanmayı ve nükleer savaşı önleme savaşımının sözde yerel savaşları gölgelediğini iddia ediyor ve nükleer bir savaş tehlikesini önleme savaşımının faşist cuntayı yüreklendirdiği gibi bir sav öne sürüyor. "İşçinin Sesi" böylesi kof savla, sözde "yerel savaşları gölgelediği" için barış savaşımını suçlamaya kalkıyor. Ve suç barış savaşımına yüklenince, gerçek suçlu savaş kışkırtıcısı ABD emperyalizmi gözlerden gizleniyor.

Günümüzde yerel savaşların Amerikan emperyalizminin genel stratejisindeki önemli yeri tartışma götürmez bir gerçektir. Amerikan emperyalizmi, bu stratejisine uygun olarak varolan yerel çatışmaları körüklemekten, çatışma olmayan "çıkar bölgeleri"nde de kendisi çatışma çıkarmaktan geri durmamaktadır. Yine bu stratejinin gereği olarak böylesi çatışmalardan yararlanarak askersel yığınaklar, nükleer silah depoları yaratmak, sosyalist ülkelerin etrafında atlama tahtaları oluşturmak istemektedir. Öte yandan bugüne dek pekçok yerel çatışmada ABD yönetiminin nükleer silaha başvurma planları yaptığı da bilinen gerçekler arasındadır. ABD emperyalizminin bu girişimleri de sadece dünya barış güçlerinin ardıcıl çabaları ve Sovyetler Birliği'nin savunma kapasitesiyle önlenebilmiştir. Sıcak savaş odaklarından biri olan Orta Doğu söz konusu olduğunda, NATO Başkomutanı Rogers'ın "Eğer yeni bir dünya savaşı çıkacaksa, bunun Orta Doğu'dan geçen bir hat üzerinden başlayacağı" yolundaki sözleri boşuna değildir.

İşte tüm bu nedenlerle, günümüzde, gerginliğin tırmandırılmasına karşı ve nükleer bir savaş tehlikesini önleme çabalarıyla, yerel çatışmaların önlenmesi yolundaki çabalar birbirinden ayrı tutulamaz. Hele hele, bir dünya savaşını önleme çabalarının yerel savaşlara gölge düşürdüğü yolundaki savlar en yumuşak bir deyimle sadece komiktir.

Nitekim, Varşova Anlaşması Örgütü devletlerinin Prag Deklerasyonu'nda da belirttikleri gibi "dünyada durumun düzeltilmesi önemli ölçüde, varolan silahlı çatışma odaklarının yok edilmesi, Asya, Afrika, Latin Amerika ve diğer bölgelerde yeni odakların yaratılmasının önlenmesine bağlıdır." Varşova Anlaşması Örgütü ülkeleri var olan yerel savaşlara dikkat çekerek bunların global bir savaşa dönüşmesi tehlikesine dikkat çekiyor ve bu savaşların sona erdirilmesi için sürekli öneriler getiriyorlar. Son olarak Prag Deklerasyonu'nda da bu konuda bir dizi öneri yeralmaktadır. Öte yandan, şu da tartışma götürmez gerçektir ki, yerel savaşlar dünya barış güçlerinin ardıcıl çabalarının yanısıra, ancak ve ancak o bölge ve ülke içindeki barış güçlerinin Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle dostluk-dayanışma temelinde etkin savaşımlarıyla önlenebilir.

İşte tüm bu gerçekleri gözardı eden "İşçinin Sesi", nükleer bir savaşı önleme çabalarının yerel savaşları gölgelediği gibi uydurma bir savdan hareket ederek, bunun Türkiye'deki cunta için elverişli bir ortam yarattığını, cuntanın Orta Doğu'daki durumdan yararlanarak, saldırı için hazırlıklara başladığını belirtiyor. "İşçinin Sesi" burada da Amerikan emperyalizmini ve onun saldırgan planlarını, bu planlarda Türkiye'ye biçtiği rolü ve Türkiye'yi bölge halklarına karşı kullanma amacını görmezlikten geliyor, ve tek hedef olarak cuntayı gösterirken, faşist diktatörlüğün ABD emperyalizminin ve onun işbirlikçilerinin bir aracı olduğu gerçeğini gözlerden gizliyor. Suçu barış savaşımına yüklüyor, barış güçlerine saldırıyor.

"İşçinin Sesi", güçlü bir barış hareketi ile, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerin önerileri doğrultusunda, ABD emperyalizminin saldırgan planlarının bozulabileceğini ve ülkemizin serüvenlere sürüklenme tehlikesinin önlenebileceği gerçeğini yadsıyarak, sosyalist ülkelere ve barış güçlerine olan güvensizliğini bir kez daha dile getiriyor.

DÜNYA İŞÇİ SINIFININ SANATÇILARI

Bertolt Brecht

10 Şubat 1898'de doğan Bertolt Brecht'in tüm ömrü faşizme karşı savaşla geçmiştir. Hitler'in iktidara gelmesinden sonra yurt dışına çıkmış, Danimarka, Finlandiya ve ABD'de kaldıktan sonra 1948'de Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne dönmüş, 1956'da ölümüne kadar «Berliner Ensemble» tiyatrosunu yönetmiştir.

Kendi kuramı olan «Epik Tiyatro» anlayışıyla çok sayıda oyun yazan ve ülkemizde de daha çok oyunlarıyla tanınan Brecht'in ozan yönünü tanıtmak amacıyla bir iki şiirini sunuyoruz.

KAVGA BAŞLAYINCA ATEŞİN AĞZINDA DURANLARA

Artık açmalı gözünü
kavgada ateşin ağzında duran
başkası savunurken davasını
seyirci kalan kişi
artık açmalı gözünü.
Katılmamış da olsa kavgaya,
sonunda paylaşacak bozgunu.
Bir kenarda durmak falan boş,
ne yapsa kaçamayacak
kavgadan.
Kendi davası için dövüşmeyen
dövüşecek düşmanın davası
için.

GELEN SAVAŞ

Bu gelen savaş ilk değil.
Çok savaş oldu bundan önce.
Bittiği gün en son savaş
bir yanda yenilenler vardı gene,
bir yanda yenenler vardı.
Yenilenlerin yanında
kırılıyordu halk açlıktan.
Yenenlerin yanında
halk açlıktan kırılıyordu.

Çev: A. Kadir - Asım Bezirci

İngiltere'den Dayanışma Sesleri Geliyor!

NEVZAT YILDIRIM

İngiltere'de Türkiye halkıyla etkili ve gerçek dayanışma her geçen gün daha da yükseliyor. İngiltere'de politik iltica alan sendikacıların, D İ B A K İngiltere temsilcilerinin, İngiltere'de uzun süredir bulunan ilerici, demokrat kişilerin birlikte yürüttükleri bu çalışmalar bizleri onurlandıracak sonuçlar veriyor.

Yerimizin dar olması nedeniyle son dönemde yapılan çalışmalardan önemli olanlarını özet olarak vereceğiz.

● 14 Şubat 1983'te T U C (İngiliz Sendikaları Konfederasyonu) Genel Merkezinde DİSK'in kuruluşu nedeniyle, "Türkiye Sendikal Hareketi ile Dayanışma Forumu" yapıldı. T G W U (Ulaşım ve Genel Hizmetler işçileri Sendikası) Genel Sekreter Vekili Alex Kitson'un yönettiği ve çok sayıda etkin kişi ve kuruluş temsilcisinin katıldığı forumda; yurt dışındaki tek DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal, İşçi Partisi Parlamento Gurubu adına Roland Moyle, Milletvekili Norman Atkinson, Avrupa Parlamentosu Üyesi Alf Lomas, TUC Uluslararası Daire Başkanı Mike Walsh, F B U (İtfaiyeciler Sendikası) Başkanı Bill Deal, NUM (Madenciler Sendikası) Yürütme Kurulu Üyesi Jack Jones, Pen Kulüp temsilcisi Bill Barazetti, Türkiye'deki davalara temsilci olarak katılan avukatlardan Nicholas Blake ve John Bowden konuşma yaptılar. Forum sonunda yapılan ortak basın açıklaması ile Baştürk'e gönderilen destek, Cunta'ya çekilen protesto mesajları basında yer aldı ve BBC Türkçe servisi tarafından yayınlandı.

K.DAYSAL VE L.MURRAY

● 1 Mayıs 1983' te İngiltere' de "Türkiye'de Sendikal Haklar ve Demokrasi için Dayanışma Komitesi" kuruldu. Batı Avrupa'nın en büyük sendikası olan TGWU (Ulaşım ve Genel Hizmetler İşçileri Sendikası) Genel Sekreter Vekili, Dünya Barış Konseyi Başkan Vekili, İngiliz İşçi Partisi eski Başkanı, halen Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Alex Kitson'un Başkan, BANK-SEN Genel Yönetim Kurulu Üyesi Cahit Baylav'ın Genel Sekreter olduğu Komite'nin Genel Yönetim Kurulu'nda; ASLEF(Tren Sürücüleri Sendikası Genel Sekreteri ve TUC Genel Başkanı Ray Buckton, ACTT (Sinema ve Televizyon Teknisyenleri Sendikası) Genel Sekreteri ve TUC 1971 - 72 dönem Genel Başkanı Alan Sapper, F B U (İtfaiyeciler Sendikası) Genel Sekreteri Ken Cameron, NUPE (Ulusal Memurlar Sendikası) Genel Sekreteri Rodney Bickerstaffe, NALGO (Ulusal ve Yerel Yönetimler Personeli Sendikası) Genel Sekreteri Geoffrey Drain, AUEW-TASS(Teknik Elemanlar Sendikası) Genel Sekreteri Ken Gill, N U S (Denizciler Sendikası)Genel Sekreteri Jim Slater, APEX(Bilgisayar İşçileri Sendikası) Genel Sekreter Vekili Tudor Thomas, A U E W (Mühendislik İşkolları İşçileri Sendikası) Genel Sekreter Yardımcısı Ken Brett, bazı Sendikaların Daire Başkanları, sendikalar hukuku uzmanı Avukat John Bowden, Türkiyeli sendikacılar Nafiz Bostancı, Abdullah Yılmaz, Ertan Uyar ve Enis User birlikte yer aldılar.

● Sendikal Komite, İngiltere'deki kişi ve kuruluşlara üye olmaları için çağrıda bulundu. Kısa zamanda 8 sendika, 28 Trades Council (bir bölgede kurulu bütün sendikaların oluşturduğu konsey), 26 Milletvekili, Lord, Avrupa Parlamentosu Üyesi ve çok sayıda ünlü kişi komiteye üye oldu.

Enis Coşkun, FBU Gen. Sek. Ken Cameron İskoç TUC Genel Sekreteri-James Mille FTAT Gen. Sek. Ben Rubner TUC mitinginde

● 7 Eylül 1983' te yapılan T U C Kongresi Fringe mitingine, Barış Derneği Genel Sekreteri Enis Coşkun davet edildi. İskoçya Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreterinin yönettiği toplantıda, F B U Genel Sekreteri Ken Kameron ve Enis Coşkun konuşma yaptılar. Enis Coşkun'un konuşmasını B B C Türkçe Servisi yayınladı.

● Uluslararası Af Örgütü Sendikalar Seksiyonu Kongre'sinde Türkiye'deki durum değerlendirildi. Kongre'de KOHSE (Sağlık İşçileri Konfederasyonu), Türkiye ile ilgili bilgilenmeler ve gelişmeler konusunda, İngiltere'de kurulu dayanışma komitelerinden sadece TSHDDK(Türkiyede Sendikal Haklar ve Demokrasi için Dayanışma Komitesi) ile ilişki kurulması önerisini getirdi. Toplantı sonunda yayınlanan Kongre sonuç bildirisinde Türkiye halkı ile dayanışma için TUC, Uluslararası Af Örgütü ve TSHDDK'nın çalışmalarının desteklenmesine ve bu kararın tüm sendikalara ve diğer kuruluşlara bildirilmesine karar verildi.

● İngiltere'de TSHDDK'nın yanısıra, Türkiye'de Bilim Sanat ve Düşünce Özgürlüğü, Türkiye'de Kadın Hakları ve Türkiye Barış güçleri ile Dayanışma Komiteleri de kuruldu. Dört alanda kurulan komiteler tam bir işbirliği ve koordinasyon içinde çalışmalarını yürütüyorlar.

● İngiltere'de 4 dayanışma Komitesi Türkiye'de, faşist diktatörlüğe sözde yasal bir kılıf geçirmek için yapılan seçimlerin iç yüzünü açığa çıkarmak için bir dizi eylem örgütledi. Her komite kendi çalışma alanı ile ilgili olan kuruluşlarla ilişkiye geçerek Ekim ayı başından seçim tarihine kadar elçilik önünde hergün bir örgütün eylem koymasını planladı. Ekim ayı boyunca sürdürülecek protesto eylemleri, Türkiye'de yapılacak sözde seçimden bir gün önce 5 Kasım 1983'te Londra Belediyesi'nde toplanacak olan Konferans'la üst düzeye çıkarılacak.

● 5 Kasım Konferansının çağrı metnini İngilterede tanınmış politikacılar, bilim adamları, sendikacılar, Kadın ve barış örgütlerinin yöneticileri imzaladılar. TGWU Genel Sekreter Vekili Alex Kitson, A C T T Genel Sekreteri Alan Sapper, NALGO Genel Sekreteri Geoffrey Drain, A S T M S Yürütme Kurulu Üyesi Mel Read, N U T (Öğretmenler Sendikası) Başkanı William Stephenson, AUEW-TASS Genel Sekreter Vekili Barbara Switzer, İşçi Partisi kadınlar sorumlusu Joyce Gould, Milletvekili Roland Boyes, Milletvekili Jo Richardson, Avrupa Parlamentosu Üyesi Ann Clwyd, Dr. Peter Gibbon, Profesör Tom Bottomore, Karikatürist Tony Hall, tanınmış barış aktivisti, eski milletvekili Frank Allaun çağırıcılar listesinde yer aldılar.

İngiliz politik ve demokratik örgüt temsilcilerinin delege olarak yer alacağı Konferans'a temsil niteliği olan Türkiyeliler 4 Dayanışma Komitesi tarafından çıkarılan bir yazı ile davet edilmişlerdir. Şu ana kadar; Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, D İ S K Yürütme Kurulu Üyesi Kemal Daysal, Barış Derneği Genel Sekreteri Enis Coşkun, Tiyatro yazarı Vasıf Öngeren, GENÇ - ÖNCÜ temsilcisi Serdar Can, İ K D Genel Sekreteri Zülal Kılıç ve İ G D Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü'nün katılmaları kesinleşmiştir.

Biz İngiltere'de bulunan Türkiyeliler olarak İngiltere'de yürütülen faşist cunta'ya karşı Türkiye halkı ile dayanışma çalışmalarına gereken ilgiyi göstereceğiz, bu çalışmalara omuz vereceğiz.

DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM